DeLi
CUMA GÜNLERİ ÇIKABİLİR
46. SAYI

“HİÇBİR ŞEY, EYLEME GEÇEN CAHİLLİK KADAR KORKUNÇ OLAMAZ”

Yüzyıllar önce, Goethe tarafından söylenmiş bu söz, 2000'lerin Türkiye'sinde gerçekliğini buluyor.

12 Eylül faşizmi ve ANAP iktidarlarının eğitim kurumlarına yerleştirdiği “**çağ dışı müdürleri**”, DYP-SHP iktidarına rağmen istediklerini yapabiliyorlar. Bekaret kontrolünün yolaçtığı intiharların arkasından; **Vefa Lisesi** öğrencilerinden **Barış Keleş** de intihara kalkıştı. Okulun son günü, gömleğini arkadaşlarına imzalatan Barış, okul idaresinin “**sert**” tepkisini görünce, kendisini Bozdoğan kemerinden aşağı attı.

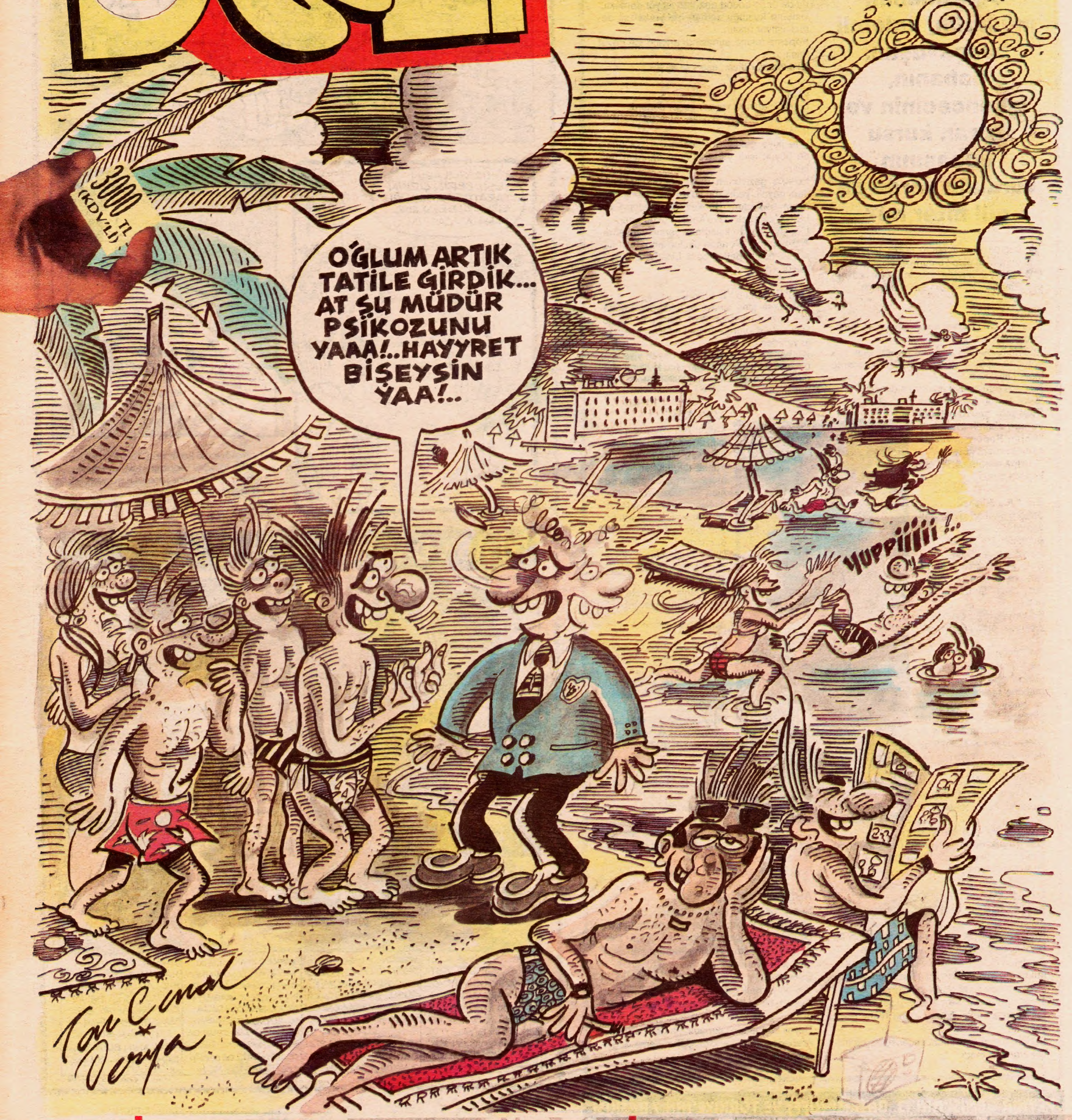

TATİL MASRAFLARINIZ BİZDEN!...

(Bol ayrıntı 6. sayfada...)

Peynir Gemisi

Gani Müjde

Öğretmenin, müdürün, kıdemli başçavuşun, babanın, işkencecinin ve kuran kursu hocasının vurduğu yerde de gül biter mi?

Aşağıda okuyacağınız yazı, spermlerin en akıllısı olup yumurtaya ulaştığı halde kafasına vurula vurula aptal edilmiş eyy Türk gençliğine armağan edilmiştir.

0-1 YAŞ

Uzun bir bekleyişten sonra Dünya ile karşılaşacağım için çok mutluyum.
Annemin rahmini terk ediyorum. İşte ışık göründü. Keşke güneş gözlüğümü içerde bırakmasaydım.
Bu beyaz önlüklüsü doktorum olmalı.
"Hey bırak bacaklarımı. Başaşağı çevirme tansiyonum olabilir ahmak."
"Ahhh. Popom... Vurmasana sersem acıyor..."
"Vurma dedim. Ahh; elin kırılsın e mi?"

3-5 YAŞ ARASI

Babam beni dövüyor. Ağlıyorum.
Bu sefer de annem niye ağlıyorsun diye dövüyor.
İyi iş ya... Siz canı acıdığı için başka bir tepki gösteren birini tanıyor musunuz?
Bir yeri acıdığı için osuran insan var mı bu dünyada?

İLKOKUL

Babam **eti senin kemiği benim** diyerek beni öğretmenime teslim etti. Sadece beşe kadar sayabildiğim için öğretmenim her gün kafama vuruyor. İki ay sonra beşe kadar saymayı da unuttum...

KURAN KURSU

Yaz tatili olunca dooğru kuran kursuna gönderdiler beni..
Annem **"Kuran öğrenirsen büyük adam olursun"** dedi. Müezzin bunun için mi çekiyor kulaklarımı? Uzayayım diye mi?

ORTAOKUL

Bugün ortaokula başlayıp öğretmenlerle tanıştık.
Kadın olanı Sivri ve manikürlü tırnakları ile nasıl kulak parçaladığını anlattı velilere.
Bir diğeri de çift tahtalı özel dayak sopasını tanıttı. Bu tahtalardan ilki elinize vuruyor hemen ardında ikinci darbe geliyor.
Tarih öğretmeni ise parmak uçlarına vurarak kangren ettiği öğrencilerine resmi geçit yaptırttı.
Babam hangi öğretmeni seçeceğine bir türlü karar veremedi.

"Eğitim de ne zor işmiş" diye söyleniyor.
Bugün yediye kadar saymayı öğrendim...

YAZ TATİLLERİ

Babam tatilde benim çalışmamı istedi.
Yaz tatili olunca okuldan ve dayaktan kurtulduğuma o kadar sevinmiştim ki; ama erken sevindiğimi dükkandan içeri girer girmez anladım. Ustam olacak adam hiç konuşmuyor bütün isteklerini kafama vurarak belirtiyordu. Kafama bir kez vurması git çay getir demek. Bir kez vurup iki kulağımdan çekmesi ise iki çay getir anlamına geliyor.
Kapı çalar gibi kafama onüç kez vurduğunda da onüç-ondört anahtarı istiyor demekti.
Üstüme kustuğu zaman ise yerleri sil demek istiyor ustam.
Popoma tekme atmasının anlamı ise gayet basit.
İyi akşamlar diyor, eşşoğlu eşşek.

LİSE

Bir de lisenin ilk yılı zor geçer derlerdi.
Oysa ben Lisenin ilk yılını ufak tefek sıyrıklarla atlattım.
Lise ikiye geldiğimde insanların tek gözle de büyük işler yapacaklarını öğrettim herkese.
Kızlarla geziyorum diye müdür muavininden dayak yedikten sonra erkeklerle yatmaya başladım. Bu kez de müdür Eşek İ.S.K.İ.'den gelinceye kadar dövdü beni.
Lise üçte kopan kulağımın yerine yapıştırdığım hoparlör bir anda okulun en havalı öğrencisi haline getirdi beni. Ona kadar sayabiliyorum...

ÜNİVERSİTEYE GİRİŞ

Üniversite giriş sınavında eksi puan almama bozulan babam beni çok fena dövdü. Hep kafama vurdu. Beşe kadar saymayı bile yeniden unuttum.
İntahar etmek istedim ama dayak yiye yiye o kadar bağışıklık kazanmışım ki altına atladığım trenin üç vagonu kullanılamaz hale geldi.

ASKERLİK

Vatan hizmetimi yapmak için başvurdum ve asker oldum.
Postal dağıtılırken 45 numara olan ayaklarıma verilen 39 numara postalın değiştirilmesini istedim. 45 numaralı bot suratımın tam orta yerinde pek iyi durmadı.
Gidip başçavuşa şikayet ettim o da sırtımda süpürge sopası kırdı.
Yüzbaşıya şikayete gitmeyi düşünmüyorum.

İŞ HAYATI

Askerlik dönüşü bir araba alıp soyulmuş salatalık satmaya başladım.
İki gün sonra belediye zabıtası beni döverek arabamı aldı.
Durumu acı bir mektupla başbakana bildirdim.
Sekize kadar sayabiliyorum.
İki gün sonra bir ekip arabası beni Siyasi Şubeye götürdü.
Yazdığım mektubun tadı oldukça lezzetliymiş.
Elektriğin ısınma ve aydınlanma dışında da kullanıldığını orada öğrenmiş oldum.
İkiye kadar sayabiliyorum.

AHİRETE İNTİKAL

Bugün cenazemi yıkayacaklar.
Dayaktan kurtuldum diye olsa gerek tarifsiz bir sevinç var içimde. Hoca içeri girdi. **"Neden bunun çenesini bağlamadınız"** diye fırça attı yanındakilere.
Çenemi bir iki zorladı olmadı.
Sıkı bir yumruk çakınca bayılmışım...
Ayıldım bir arabanın içinde cennete gidiyorduk.
Dayak cennetten çıkmadır lafı geldi aklıma.
Arabadan attım kendimi Cehenneme doğru koşmaya başladım.

PEYNİR GEMİSİ'NİN 13. BASKISI (ÜFF) VE TÖRKİYE'NİN 7.BASKISI BAYRAMDAN SONRA HAZIR OLACAK. SİZ DE HAZIR OLUN

GÜNLERİN KÖPÜĞÜ

SELÇUK ERDEM

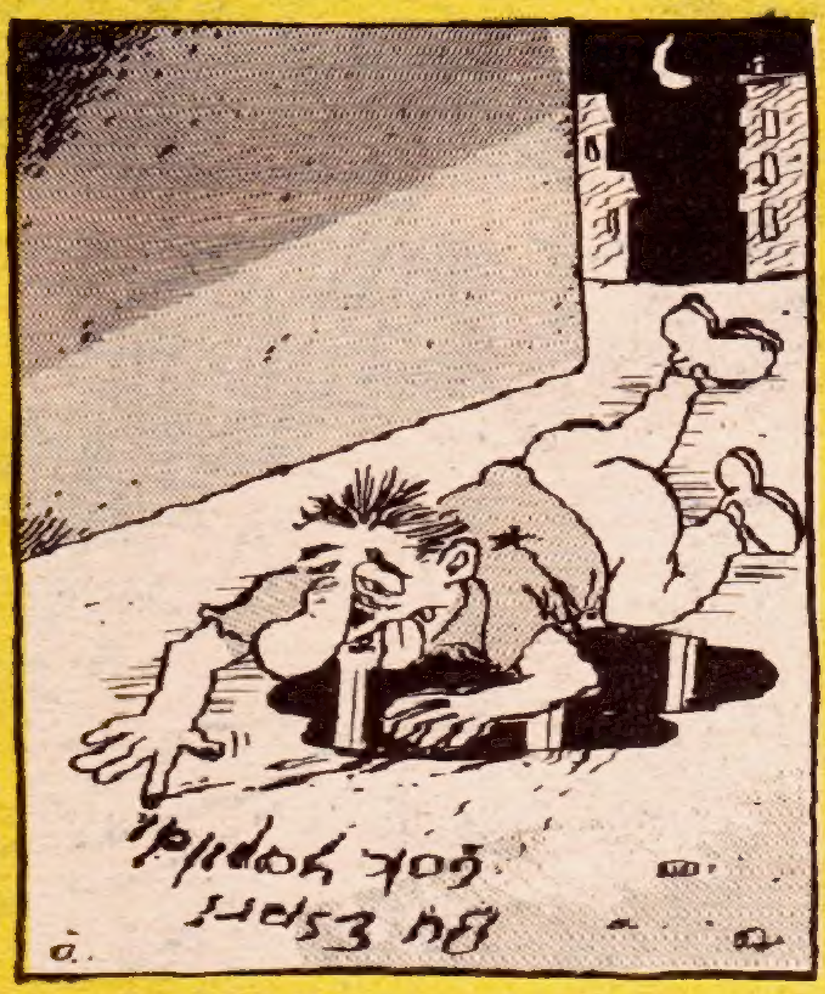

İki hafta önceki karikatürü (Bana mektup yazanlar içinde) Gonca Ataç ve Erkan Uluğtekin anlamışlar Teşekkür ederim. İddiayı kazanmış oldum böylece.
Ayrıca Tuncer Erdem'le hiçbir akrabalığım yok.

İYİ AŞK DA anlatıyor

HAFTA SONU NE YAPAK YAVU..

▼ bir yanımız baryam içre... bir yanımız bayram dışra... her yanımız baryam taşra...

▼ "her şey zamanında güzelmiş"... zamanın zamanı geldiğinde her şey bitermiş...

▼ beş parmağın beşi de birbirine benzemez ama el olur öpülür, bahşiş verir, dua eder... doyum sağlar ve ürer...

▼ yanlış ve çarpık kentleşmiş hayatlarımız ne biçim vıcık vıcık, ter ve sümük olacak ...ohh..

▼ Cezmi be giderek mazohist oluyoruz be oğlum... fakirliği sürünmeyi ne seviyoruz... içinden pırlanta şiirler, öyküler çıkarıyoruz anma bir adım ilerlesek "medya pichi"yiz be oğlum... anti'si mantisi yok...

▼ ya omuzlarımızdaki melekler yer değiştirirse birgün...

▼ bir de bu insanlar bu hayatı "en doğal"mış gibi almıyor mu?.. fıttırıyorum...hiçbir olabilirlik yokmuş gibi...

▼ tüm televizyon, aktualite, haber vs. dergileri arak... biçimleri, yazıları... Kemal Sunal'ı ona sunuluyo diye seyreden, Kemal Sunalı sallamayan bir ulusa Kemal Sunal dergisi hazırlıyo medya... lâkin Kemal Sunal'ı ona sunuluyo diye seyredenin ipinde değil işin teorisi... ona o sunuluyo diye seyrediyor... ben bunu anlatamıyorum...

▼ bu baryam nereye kaçacaksınız mevzuları arasında parasız, pulsuz, dilekçe... yinede bu gürültü iyi düzenlenirse ne biçim "cazz" olur... Yine de bu ter, bu bencillik, bu fettan yapaylık iyi organize edilirse ne biçim "o biçim" çıkar... bugün adet günüm herhalde...

▼ "kalırsa bir soru kalır bende".. onu da çalarlar yahut parayla satarlar... sınav ertelenir... cık, cık.

▼ yâni anlayacağınız bu hafta abuuk, sabuuk ve çabuuk çabuuk konuşalım... toz duman...

▼ suya trit muhabbetler edelim... kimin dötü daha temra... kime kısmet ve hezimet, beddualar besleyelim...

▼ yahut sıyrılalım derimizden bir kemik bir kemik kalalım vee, veeee... ve bağlaçsız cümleler kurabilelim... karnelerini aldı mı tüm ekmekler...

▼ içinize bir kurt düşerse ve onu beslerseniz bilmeden o kurt büyür büyür ve yer sizi birgün...

▼ Kent Fm, ilk özel radyo istasyonu...Test yayında... İstanbul civarı Fm 101Mhz. Temmuzdan itibaren tam gaz radyo günleri...

▼ kuşların çinko dam meselesine gelince... bir umutsuz insan yerine birbirine girip çıkan iki umutsuz insan daha makbule geçer... biri neden, biri sonuç olur hiç olmazsa... öbür insanlara dedikodu mahiyetinde öykü olur... ben ziktirip gideyim en iyisi... iyi olur...

MANSUR ŞEBBOY

(anti medya pichi)

DELİ'NİN NOT DEFTERİ: SEYİR, HİDROGRAFİ VE OŞİNOGRAFİ

Tavır, Mücadele, Özgür Halk, Devrimci Gençlik, Yurtsever Gençlik, Mücadeleci İşçi, Yeni Demokrasi Kristal-İş yayın organı, Çağdaş Hukuk, mizah dergileri Limon, Deli, Leman ve yayın hayatına 31 Mayıs'ta başlayan günlük Özgür Gündem Gazetesi, Tutuklu avukatlarından Murat Demir baskı, işkence ve kötü muamelenin sadece Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde yaşanmadığını, Kayseri, Bursa, Çankrı, Sivas cezaevlerinde de aynı durumda olduğunu söyledi.

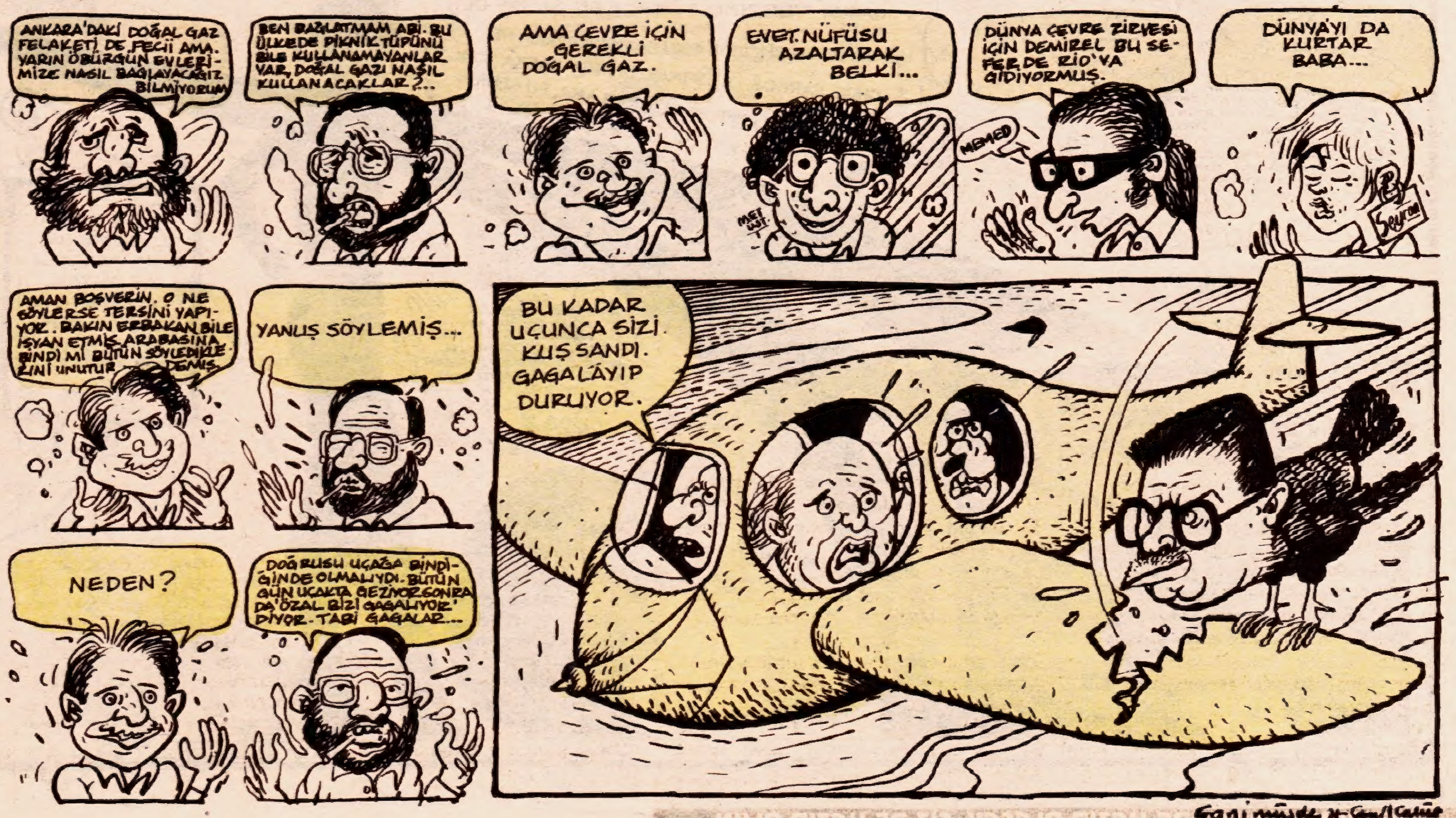

BORA DEVAM EDİYOR

KÖTÜ AŞK anlatıyor

Memed Erdener

HİSSELİ HARİKALAR

CAHİL SÖZLÜĞÜ

Havuz: En pahalı, umumi WC.

Anahtar: Klit vibratörü.

Elektrik: Edison'un katili. Orlon kazağını çıkarırken keşfetmişti.

M.C. Hammer: Edison'un kazağını çıkartmış hali. (Odun kömürü.)

Domuz: Gavur yemi.

Buzlu Cam: Eskimo salyası.

Ceset: İmam'ın velinimeti.

Özel Tv: Üzerinde ekmek kesilmeyen Tan Gastesi.

Hesap Makinası: Aptal bastonu.

Cihangir: Zenci mezbahası. Sesler Kabataş'tan bile kolaylıkla duyulabiliyor.

Okay Temiz: Sakar Garson.

Kilise: Hıristiyan kafeteryası.

İbino: Milli bir hakaretimiz.

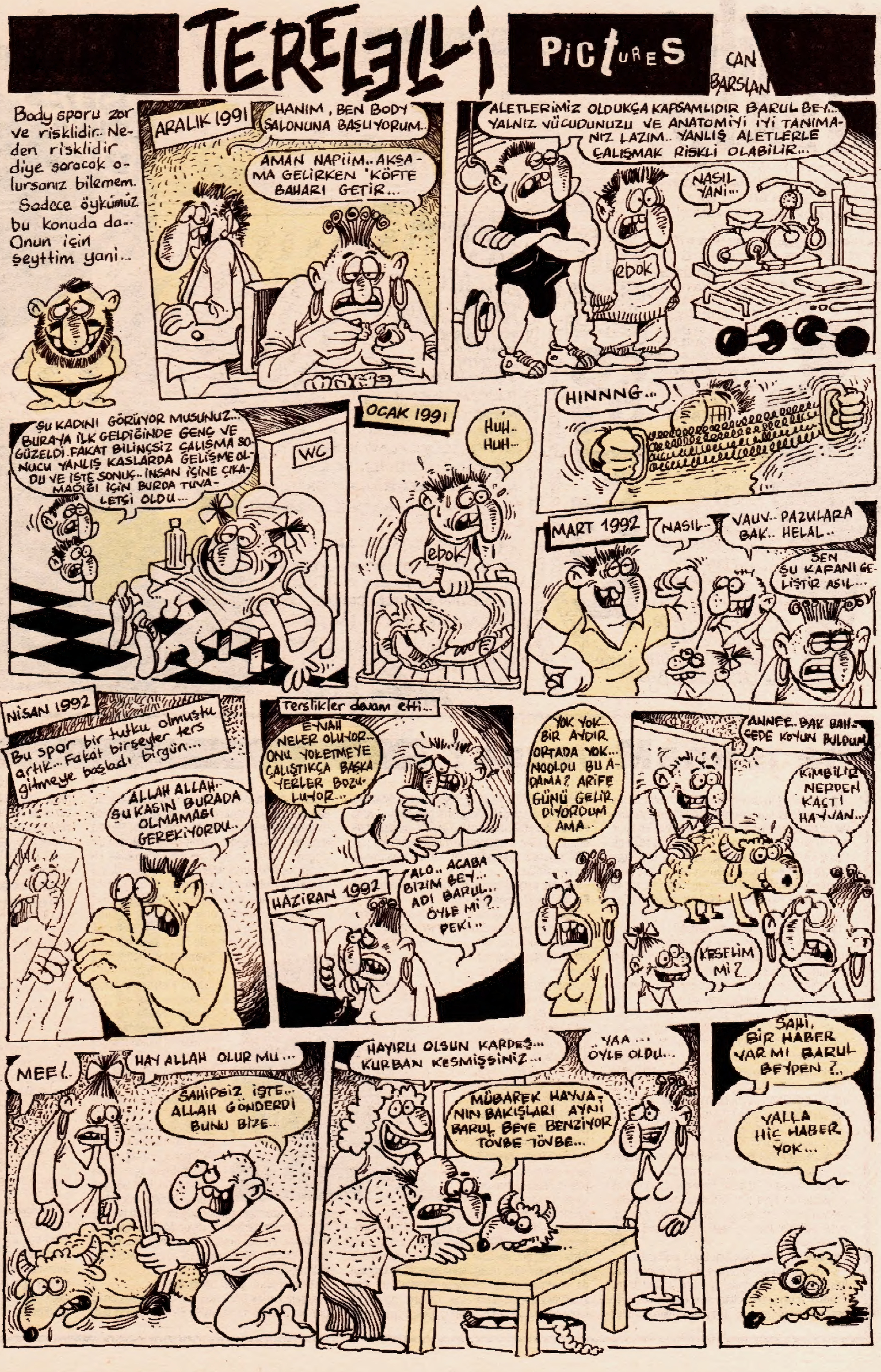

HAMiline KIYAK

TÜRKİYE GARANTİ BANKASI A.Ş.
023 ODAKULE ŞUBESİ/İSTANBUL
(1) 144 95 85/144 18 67
Keşide yeri ... tarihi ... /19..
... TL
Bu çek karşılığında DELİ OKURLARI ... emrine
yalnız ... TL ödeyiniz.
PARANTEZ GAZETECİLİK VE YAYINCILIK LTD. ŞTİ.
Hesap No 8200120-1
Çek No 0021732

BU BAYRAM OTOSTOP YAPMAK ZORUNDA DEĞİLSİNİZ. BİRİCİK **DELİ**'NİZ SİZİN BÜTÜN BAYRAM MASRAFLARINIZI KARŞILIYOR. TEK YAPACAĞINIZ **PARANTEZ YAYINLARI**'NA AİT ÇEKİN ÜSTÜNE İSTEDİĞİNİZ RAKAMI YAZMAK. SABAH HAVUZDA SERİNLERKEN VE GECE YATAĞINIZDA TERLERKEN BİZİ HATIRLAYIN. (ÇEKİ DELİ DERGİSİ ÇALIŞANLARININ VE YAKINLARININ KULLANMASI YASAKTIR.)

DELİNİZ KURBAN OLSUN SİZE

KENDİ KENDİNE İŞEYEN TUVALET

Dergimiz okuryazarlarından Kemal Kenan Ergen dergi çalışmalarını aksatmayı göze alarak geçtiğimiz haftayı bayram alışverişiyle geçirdi. Kemken yukarıda fotoğrafını gördüğünüz Japonların yeni icadı "Kendi kendine işeyen Tuvalet" için tam 10 milyon Japon yenini gözden çıkardı. Arkadaşımız "Artık işeme sorununu hallettim, bir de kendine sıçanını bulursam işim. Zaman tasarrufu bir bakıma dedi...

SON DAKİKA

Sabah gazetesinin bayram boyunca akacağını açıklamasından sonra FEHMİ BEY de bayramda çalışacağını açıkladı. Bu açıklamayı kimse tepkiyle karşılamadı. Ağaçkakanın işletme müdürü olan Fehmi Bey "DELİ benimle uğraşmaya devam ederse, hepinizi kakarım" dedi.

PERİŞAN

SAYI: 1
NO MONEY
YAZI İŞLERİ: SELÇUK ERDEM

KURBANLIK BOĞA ALİCAN KASAPLARINI DENİZE DÖKTÜ!...

BAYRAM SABAHI NEŞEYLE UYANIP BAYRAMLIKLARINI GİYEN KASAPLAR, BOĞA ALİCAN'I ITINAYLA DOĞRAMAYA GİTTİKLERİNDE BEKLENMEDİK BİR DİRENİŞLE KARŞILAŞTILAR.

ALİCAN, KASAPLARI ÖNÜNE KATIP ŞEHRİN TARİHİ VE TURİSTİK YERLERİNİ GEZDİRDİKTEN SONRA DENİZE DÖKTÜ. KASAPLAR BAYRAMDA 4 PALAMUT VE 2 AHTAPOT KESMEK ZORUNDA KALDILAR.

ne ısanaM varsa?

KÜÇÜK İSKENDER

Bazı yerleşim yerleri kent değil, şehirdir; bu şehirlerin gizli çekmecelerinde gizli yaşamlar ve gizli hüzünler vardır. İstanbul bu. Ve onun onurlu güzel-sefil prensesi Beyoğlu'nda nefis bir Oktay Güzeloğlu yaşamakta. Tiyatroya, sinemaya tam 25 yılını vermiş olan bu insanın geleceğe ve hayata doğru iki doğal uzantısının adları Barış ve Güneş. Balık Pazarı'ndaki mini meyhanesi Sokak Bar'da oturuyoruz bir sabah.

- Oktay Abi, Beyoğlu nedir sence?

- İstanbul içinde 24 saat açık ayrı bir devlet. Hakkında bir çok kitap yazıldı; Markiz'ler, İnci'ler anlatıldı. İyi güzel de Beyoğlu'nun içindeki kuyuya bakan pek olmadı. Beni derinliği ilgilendiriyor. Beyoğlu'nu güzelleştirmeye çalışanlar, kimi nereden atıyor? O insanlara ne verdiler ki geri istiyorlar? Hem bu kadar bu işe meraklıysalar neden gelip Beyoğlu'na yerleşmiyorlar? Burası pezevengiyle, puştuyla, namuslusu-namussuzuyla, şeyhleriyle bir bütün. Dışardan ürküten, içerde herşeyin mübah olduğu, İstanbul'a düşüldüğünde ilk ziyaret edilen, çalışılan, taşı toprağı altın kalan tek yer. Şurdan bir tarzan geçse şarap parası vermek zorundasın. O korkunç dayanışmanın içindesin bir kere, Beyoğlu herkeste bu etkiyi bırakır. Dertdaşların merkezidir. Köşebaşında biri ölür, arkadaşları başında toplanıp 'biz sana bu kadar içme dememiş miydik or. ço.' derler, oysa aynı kaderi paylaşmaktadırlar. Ölünün üstünden işe yarayanlar alınır. Adı hırsızlık değildir bunun. Bunun adı 'Seni Böyle Anarız' koyulur.

- Şu kanlı gelinin duvağını biraz aralasak...

- Bir geceyarısı evi temizliyorum. Ev koğuş gibi. Beşinci kattan attım yatakları. Kış. Aşağıdaki garibanlar 'Allah yatak yolladı bize' demişler. Sabah pencereden bir baktım, hepsi betondan kurtulup yataklara serilmişler. Buraya serserisi, aristokratı, her türlü adam gelir. Mıknatıs gibi kerata. Ama herkes hakettiği muameleyi görür, sınıfsal fark ortadan kalkır. Mafyadan kovulan biriyle bir şair aynı masada oturup içebilir. Kimse kimseye iş, adres sormaz.

- Beyoğlu vatandaşının mektubu okunmaz yani. Bir tür iadeli taahhütlü riziko.

- Kollamanın sindiği bir hiyerarşi de var İskender. Onore olan bir gariban o küçücük dünyasıyla seni bir daha unutmaz. Biraz tiplerine geçelim istersen. Beyoğlu portrelerini yazıyorum, on beş tanesi tamamlandı. Bu Beyoğlu Hikâyeleri'ni yazmak için girmedim aralarına. Onlarla özdeşleştim. Seviyordum. Evimin penceresinden seyrettiğim, birlikte yaşadığım bu insanların -yazmak için- çıkarttığım listeleri on sene duvarımda asılı kalıp sarardı. Mesela Dilenci Melek Abla. On yıl esrar satıcılığından içerde yatmış. 2. kocası makyajını yaptırır, karşısına oturtur, öyle içermiş içkisini. Mesela Aristokrat Adil. Sevdiği kadına ulaşamamış. Otuz sene sonra onu sokakta sürünürken bulunca ona ekmek arası köfte almış. İçine fare zehiri katmayı da unutmamış tabii. Kadının ölüsünü bir kapı aralığında kucağına yatırmış, sabaha kadar saçlarını sevmiş okşamış, öpmüş. Onu o halde görmeye dayanamadığı için öldürmüş. O'nun lafıydı: Beyoğlu'nda garibanın otopsisi yapılmaz. Kendisi de içkiden bir kış sabahı kapımda öldü. Mesela Ninesini isken Necdet. Çirkinliğinden utanan bir çingene, kendisine para vermeyen ninesine sinirden tecavüz etmiş. Mesela Kesik Aynur. Dostu Çanakkaleli Mahmut'u kıskandırmak için, Mahmut'un en yakın arkadaşıyla beraber oluyor. Bunu öğrenen Mahmut önce arkadaşını götürüp yedirip içiriyor ve akabinde asıyor. Eve dönünce de 'sana öyle bir ceza vereceğim ki' deyip Aynur'un ağzını, burnunu kesiyor ve cinsel organına da vuruyor bıçağı. Mesela bir hırsız vardı. Tek vicdanı çocuklarını tedavi için gelen birini Topkapı'da çarpmasıydı. Gece rüyasına girmiş. Ertesi gün apar topar gidiyor Topkapı'ya, adamı arıyor. Bulamayınca da boş dönmeyeyim deyip çarpıyor birkaç kişiyi daha. Serçe parmakları yoktu. Ceplere takılıyor diye babası küçükken kesmiş. Yankeseci ağlıyor bugün: '20-30 bin için kelle koltukta geziyoruz' diyor. Mesela Ayten ile Semahat. Emekli orospu. İkisi de çirkin, pis ve yaşlı. Yıllardır ulaşamadıkları sevgiyi birbirinde bulmuş iki lezbiyendiler.

- Aklıma Fellini geldi Oktay Abi.

- Mesela Parlak Bilal. Anadolu'dan buraya artist olmaya gelmiş. Yeşilçam'da bir kahvede iş bulmuş. Tecavüze uğramış. Bir de sevgilisi var gecekondu çevresinden. İki arada kalmış. Amacı -cesareti olmadığından- kendini öldürterek intihar etmekti. Ya Güneş? 25 yaşında eroinden ölen jigolo. Lüks yerlerde kadın pezevengi bir kadın tarafından satılıyordu. Cambaz Eskisi Meyhaneci Selami ile Ankara Sosyetisinden buralara düşen Liz Taylor Alev'in dillere destan büyük aşkı. Mesela Turşucu Mozart. Kavanozda çatalla salatalık satardı. Ve saat gece 11.45 oldu mu koşa koşa eve gider, şarabını ve küçük el radyosunu açar klasik müzik dinlerdi. Ellisinden sonra eşcinsel olan ocakçı Hilmi. Bunlar eriye eriye kayboldu. Bir şişe şaraba dek düştüler ve kendileri giderken mutlaka bir başkasını da götürdüler. Genelev kağıdı alınca 'kurtulduk' diye sevinen orospular var.

- Ya bu meyhane Oktay Abi?

- Adresim belli olsun, belli insanların dostyeri işlevini görsün diye. Para kazanmak değil amacım. Ayakta kalsam yeter. Ne olursan ol gel dedik. 25 yıldır buradayım, başka yere taşınayım diyorum, ayağım gitmiyor, arkadaşlarım artık dalga geçiyorlar. Beyoğlu'ndan çıkınca hayat bitiyor. Ben canlılığı, hayatı, sanatı seviyorum. Gece çıkıp ut dinleyeceğim, şarapçılarla konuşacağım. Yoksa gider Tapu Müdürlüğü'nde memur olurdum.

Biramı içerken, ben küçük İskender, kedilere, tinelci çocuklara, şu nefis şaaşaya ve şöyle düşünüyorum: bir gün televizyonda duyarsam ki 'istiklal caddesi yaşam savaşı gazilerinden Oktay Güzeloğlu dün aramızdan ayrıldı', ilk işim penceremi açıp avazım çıktığı kadar 'yeter ulan, bırakın İstanbul'un yakasını' diye bağırmak olacak. İyi akşamlar.

Şair Şakir
ŞAKIR ŞUKUR
Şiyirler

HULKİ AKTUNÇ

HİSLİ KÖFTE

İsli köfteyi
Duygulu birisi yapsa;
Hisli köfte.
Pasaklı biri yapsa:
Pisli köfte.
Elleri parfümlüyse:
Misli köfte.
Bulutlar aşağdaysa:
Sisli köfte.
Aslı yok ki yiyek.

ABADAN

Kişiye miras kalmazsa babadan
Çabalama kaptan cabadan.
Doğru söz bence.
(İran'da da Abadan
Diye bi kent var ama
Bu şiire almadık hocam.)

ADINI YİYİM

Benim Cankurt diye
Bi arkadaşım vardı.
Soyadı Aran idi kankanın.
Bu Cankurt Aran,
Büyüyünce cankurtaran oldu,
Orıya burıya daıyo iyi mi?
(Kader, n'apıcan!)

ALO BİLGİ

Ağbi, yalnızım son günlerde.
Alaka isiyom alaka.
Caz yapmadan söyliyim:
Alo ilgi lazım bana.
Yağnış şiir yazarsam da
Alo Silgi tabiy!

HAMİLİNE

Dalmak ya da damlamak
Asıl sorun budur aga.
Haydi hamle et!
Hamle et ey Hamlet!
Ofelya'yı hamile et.
Danimarka'da
Kokuşmamış bi şiler olsun

TABUDEVİREN
Can Barslan

ASİMİLE
Met-Üst End-Özk

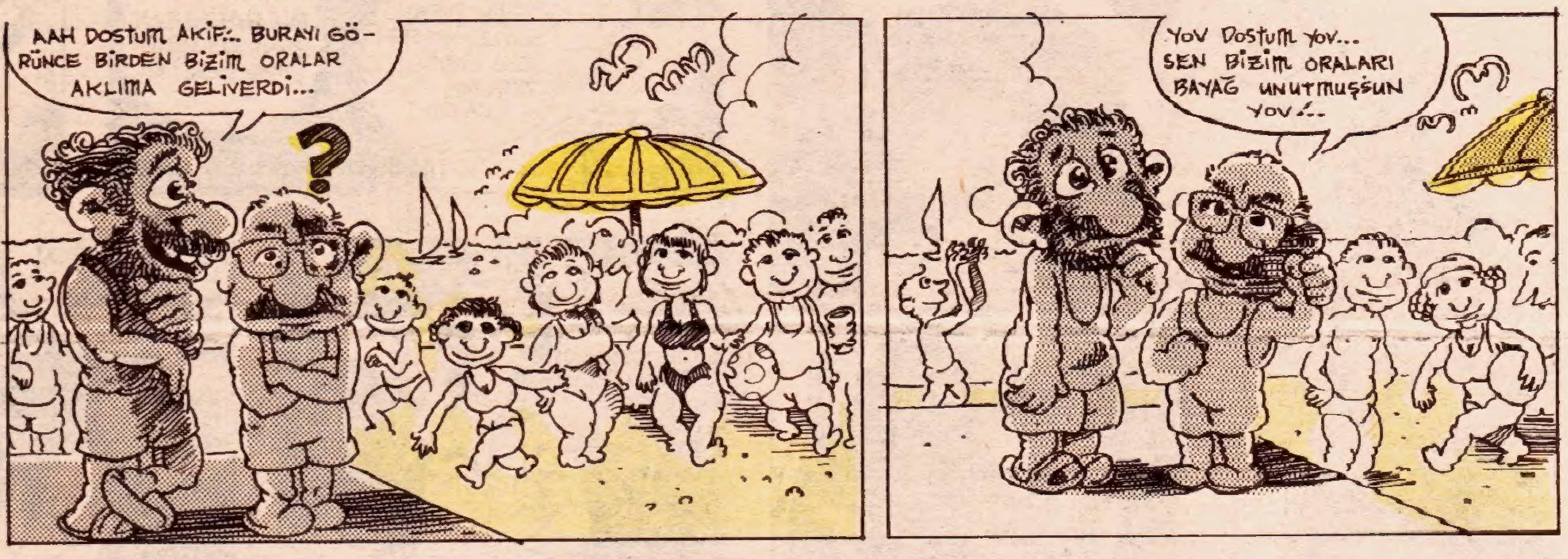

HAİN EVLAT ÖKKEŞ
Can Barslan

BURCU İLE DOMBİŞ
Kemal Kenan · Memed Erdener

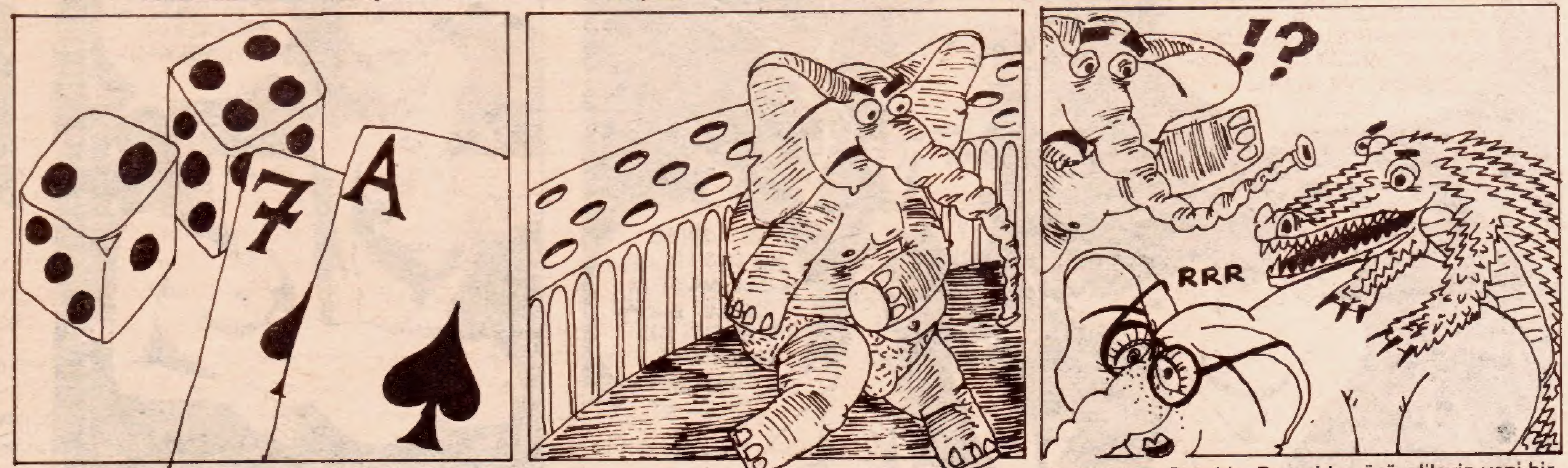

Burcu ve Dombiş güzel bir tatil sabahı tuti fruttici-lik oynuyorlardı. Burcu bir ülke puanı yapmıştı bile

Ama Dombiş yenileceğini anlayınca mızıkçılık yaptı. Oyunu yarıda bırakıp Burcu'nun kalbini kırdı.

Daha sonra Dombiş, Burcu'dan özür dileyip yeni bir oyun teklif etti, ancak Burcu kendisine yeni bir oyun arkadaşı bulmuştu bile. Timsah Timurla ebelemecilik oynuyorlardı

Puşkin'in "Çingeneler" kitabından uyarlanmıştır.

Sürecek

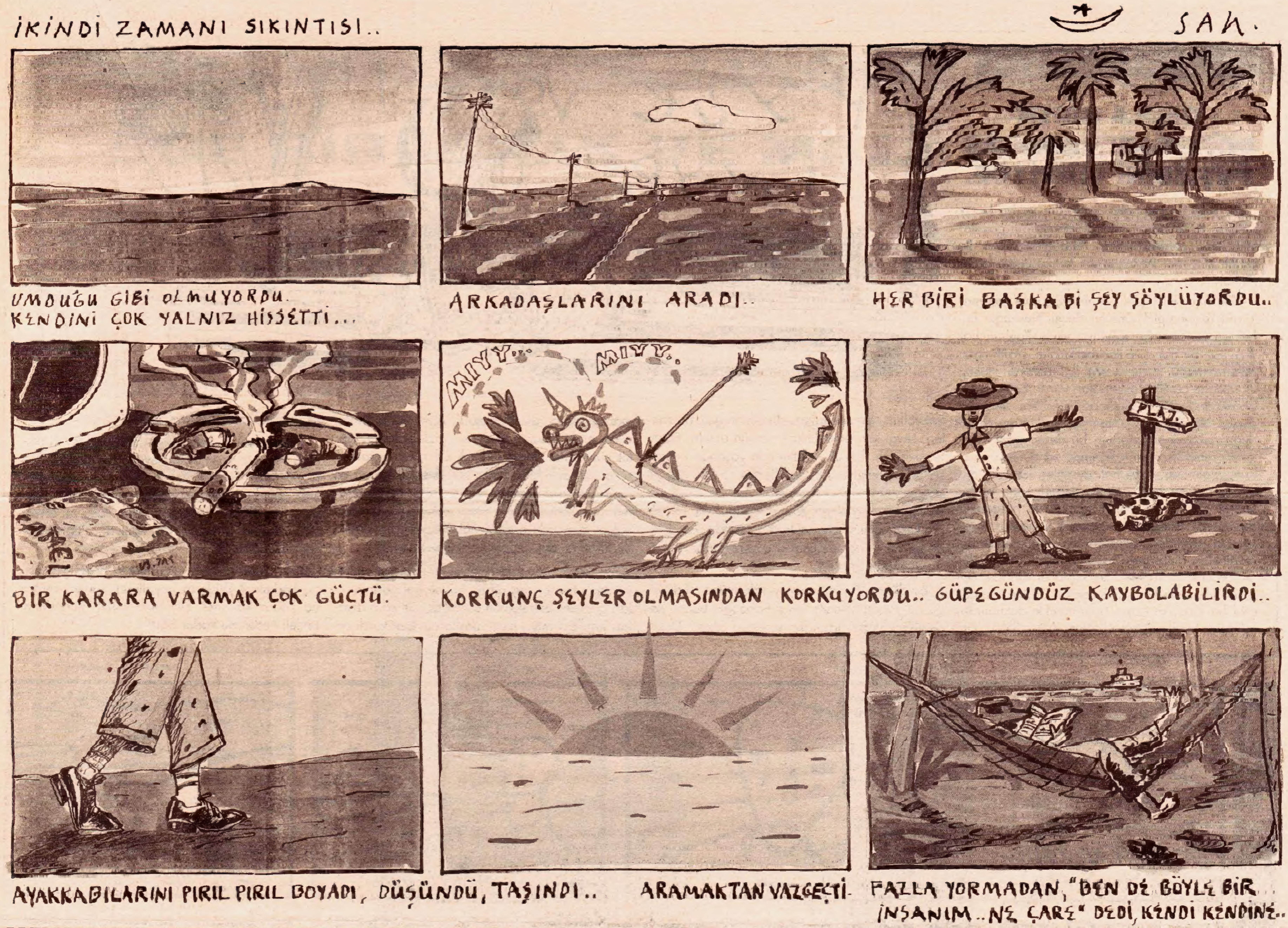

HAYAT BİLGİSİ
KEMAL KENAN

TELEVİZYON

Televizyonu, aslında Fas'lılar icad etmişti ancak sehpa olarak kullanıyorlardı. 19. Yüzyıl sonlarında Fas'ı işgal eden Çinliler (ki bu bilgi gizli tutulur), bu harika icadı alıp, eve götürmeye kalktılar. Yolda Çinlilerle karşılaşan bir grup korsan, televizyonu gaspettiler ve Cenova Sanayii Fuarı'nda sergilemeye karar verdiler. Ancak, tam bu sırada (yani sergilemeye karar verdikleri sırada) bir fırtına çıktı ve korsan gemisini feci şekilde ıslattı. Bu talihsiz olay, televizyonun bir icad olarak değerlendirilmesini uzunca bir süre ertelemiş oluyordu. Yıllar sonra, akıntının etkisiyle deniz yatağı Akdeniz'e sürüklenen bir Japon, Panama bandıralı gemiye çarpıp batmasaydı, belkide bugün Tutti Frutti'yi sadece radyodan dinliyor olacaktık.

Evet. Sevimli Japonumuz, denizin dibinde boğulmayı beklerken televizyonla karşılaştı ve akvaryumun icadçısı olarak tarihe geçti. Japonlar akvaryumu aslında televizyon olduğunu biliyoruz değil mi) çok sevdiler ve nemli ortamlarda çiftleşip, japon balığı da denilen, akvaryum yıldızlarını yetiştirdiler. Dönemin en meşhur haber spikeri Kakamito adındaki patlak gözlü bir balıktı. "Fujitu ve Konukları", "Sevgi Kabarcıkları" ve tabi ki "Gece Karatesi" ise o dönemin unutulmaz akvaryum programları olarak tanındılar.

2. Dünya Savaşı sonlarında, cephaneye sıkışan japonların, Amerikan kentleri üzerine binlerce ton akvaryum atmaları, belki pekçok Amerikalının kaşını gözünü yarmıştı ama bu, televizyonun, televizyon olarak yaşantımıza girmesini sağlayacak çok önemli bir olaydı. Sanıyorum hepimiz, dönemin Amerikalı embesillerine şükran borçluyuz. Çünkü Amerikalılar, Japonların akvaryum zannederek tepelerine attığı televizyonları, yeni tip bir silah gibi algıladılar ve yüzbinlerce televizyon üretip, Alman kentlerini bombaladılar. İşte bu yüzden, evlerimize giren ilk televizyonlar, Grundig, Telefunken, Nordmende, Peter ve Hans gibi Alman markalarıdır. Sizin de tahmin edebileceğiniz gibi, bu markalar o bombardımanlar sırasında şehit olan Alman gençlerinin isimleridir. Nur içinde yatın çocuklar.

İlk televizyon yayınlarını ise Almanya'da bulunan Yahudiler yaptılar. Help adındaki bu program, Hitler ölmeye karar verene kadar, hafta içi hergün, saat 18'de yayına girdi. Help, her akşam başka bir yahudi ailenin, iki saat boyunca attığı çığlıklardan ibaret bir eğlence programıydı ama AGB raporlarına göre, izlenme oranı oldukça yüksekti. Altmışlı yılların sonlarına doğru, televizyon modası bir salgın gibi tüm dünyaya yayılmaya başladı. Ve kaçınılmaz olarak Türkiye'de bu salgından nasibini aldı.

Türkiye'de yayına giren ilk TV programının ne yazık ki harhangi bir adı yoktu. Can Akbel görüntüye gelir ve akrabalarına saatlerce el sallayıp, dil filan çıkarırdı. Halk genel olarak buna bayılıyordu ama, televizyonun ayna zannedildiği kırsal kesimlerde bazı intihar olayları da yaşandı...

Efendim, Daha sonra renkli yayına geçildi. Belki biliyorsunuzdur, televizyonun ilk yıllarında yayınlar sadece beyazdı. Sonra buna siyah eklenmiş, alıcısını kıran pekçok enayi pişman olmuştu. Diğer renklere ise, futbol maçlarının yayınlanmaya başlamasından sonra, mecburen geçildi. Kimin, hangi takımdan olduğu anlaşılmadığı için, her gol oluşunda, televizyon başındaki herkes seviniyor ve maçın sonucunu ertesi gün gazeteden öğrendiklerinde ise, bazılarına inme iniyordu.

İlerleyen yıllar, Türk televizyonu açısından oldukça başarılıydı. Bu başarıların en önemlisi, hiç kuşkusuz uzaktan kumanda olayıdır. Kitlelerde, televizyona olabildiğince uzaktan bakma isteği, Mustafa Yolaşan'ın sunuculuğa başlamasından sonra ortaya çıkmış ve bu dayanılmaz istek uzaktan kumandanın icadına yolaçmıştır.

Evet. Aslında daha özel kanallar var, Brezilya dizileri, bilmemkimin konukları filan var ama, açıkçası oturup yazıya devam etmek hiç istemiyorum. Boşverin. Hadi sayfayı çevirip, diğer arkadaşların da ne halt ettiklerine bir bakın. Hepsi de pırlanta gibi çocuklar. Aralarında komik şeyler yapanlar bile var... Hoop! Hah! Hah! Hhhaaa!.. İşte yazı bittiii!.. Ulan ne güzel işimiz var be. Bu işi seviyorum.

CEZMİ ERSÖZ

OKULA GİDEN DOKUMACI KADINLAR DÜŞLERİNİ YİTİRİYOR.

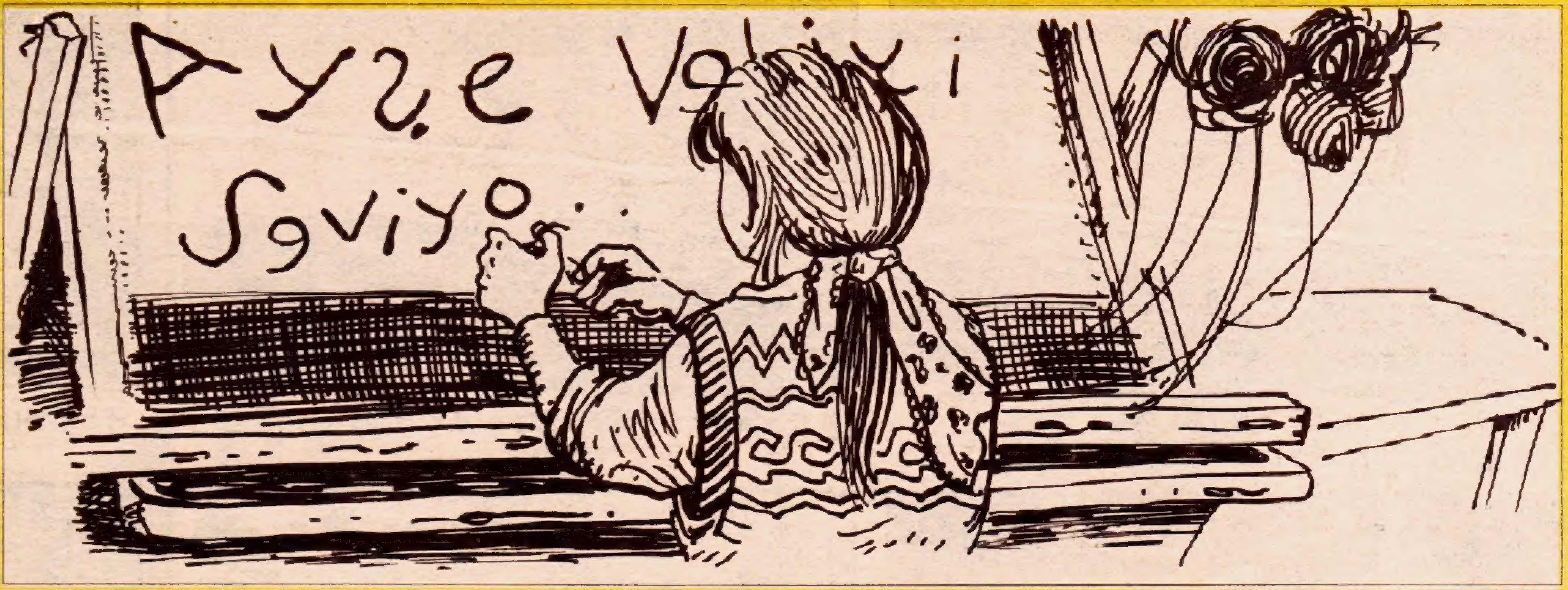

Bu başlığın peşinden gitseydim ve bu başlık gittiğim yerde kendisini doğrulasaydı bir gazetecilik olayı yaratabilirdim. Ama gidemedim. Bu başlık zihnimin en heyecanlı kutularından birinde kaldı.

Kafasına, düşüncesinin cesaretine ve çalışmalarına güvendiğim etnolog Sevgi Babaoğlu anlatmıştı bu konuyu: Kütahya ve İç Ege'nin halı dokunan bir çok il ve ilçe merkezine, çeşitli ziyaretleri olmuştu. Halıcılık özel ilgi alanıydı. Halıcılık üzerine çeşitli araştırmaları vardı. Birkaç sene önceki bir gezisi sırasında kendisini derinden sarsan bir olayla karşılaşmıştı. Kadınların dokuduğu halılardaki desenler, bu desenlerdeki simgeler, renklilik, ayrıntılar, imge zenginlikleri hızla kaybolmuştu. Artık halı desenleri kasvetli, anlamsız ve standarttı. Halıyı değerli kılan ise bilindiği gibi o ele avuca sığmaz ve rengahenk desenlerdi. Kadınlar bu delifişek desenleri rüyalarında görürler, annelerinin, anneannelerinin anlattıkları binbirgece masallarından devşirirlerdi. Desenlerin imgeleri kalbin ta orasından, denizin dibindeki bir inciyi denizin üstüne çıkarılır gibi bir özen ve hayal dolu emekle dokunurdu, ipliklerin kadife dokusu üstüne. Aşk acıları, gurbet yolları, ten ıstırapları, yüreklerin gizli hazineleri, sevgi kahramanlıkları, sürgün acıları, ölümle sevişmek, kuşluk vakitlerinde yaşanan nedensiz hayat sevinçleri herşey herşey; o dolu dizgin duygu yolculukları, desenlerin ruhunu oluştururdu. Şimdiyse o büyük saat durmuştu. Hiç bir yürek kuşu uçmuyordu halıların üzerinde, kan içinde kalmış o mağrur kalpler çarpmıyordu renklerin arasında.

Bir dönem Topkapı Sarayı'nda müze müdürlüğü de yapan etnolog Sevgi Babaoğlu bunun nedenini ciddi bir araştırma sonunda çözdü. Dokumacı kadınlar okuma-yazma öğrenmeye başladıklarından itibaren düşlerini, gizli acılarını, çıplak yüreklerini terkediyorlardı. Okumayı, yazmayı söken her dokumacı kadın halı desenlerini ruhsuz bir sıkıntıyla dokuyordu ve böylelikle hep birbirinin aynı, sentetik bir estetikle dokunmuş, standart halılar çıkıyordu ortaya. Fabrikasyon, bir örnek, özellikliksiz, düşsüz, aşk acısından yoksun.

Ve artık dokumacı kadınlar okuma-yazma öğrenmeden önceki mistik, rüyalarını görmüyorlar, görseler bile hemen unutuyor, çünkü o rüyaları içselleştirmiyorlardı. Başka bir saat vardı artık yüreklerinde. Başka, yabancı kaygılar...

Yıllar önce Yaşar Kemal bir dergide: "Umudum okuma yazma bilmeyen 20 milyon Türk Köylüsünde" demişti. Bu sözü ne düşünerek söyledi, geçmiş zaman tam bilemiyorum. Ama düşlerle, hayal yolculuklarıyla, dolu dolu ve korkusuz yaşama duygularıyla ilgiliydi, yanılmıyorsam söyledikleri...

Peki, Latin harfleri ezberlerken neleri yitiriyor bu kadınlar? Düşlerin hayallerin harfleri neden bu kadar kıskanç? Yürekteki saflığı korumanın bedeli neden bu kadar ağır?

TUNCER ERDEM

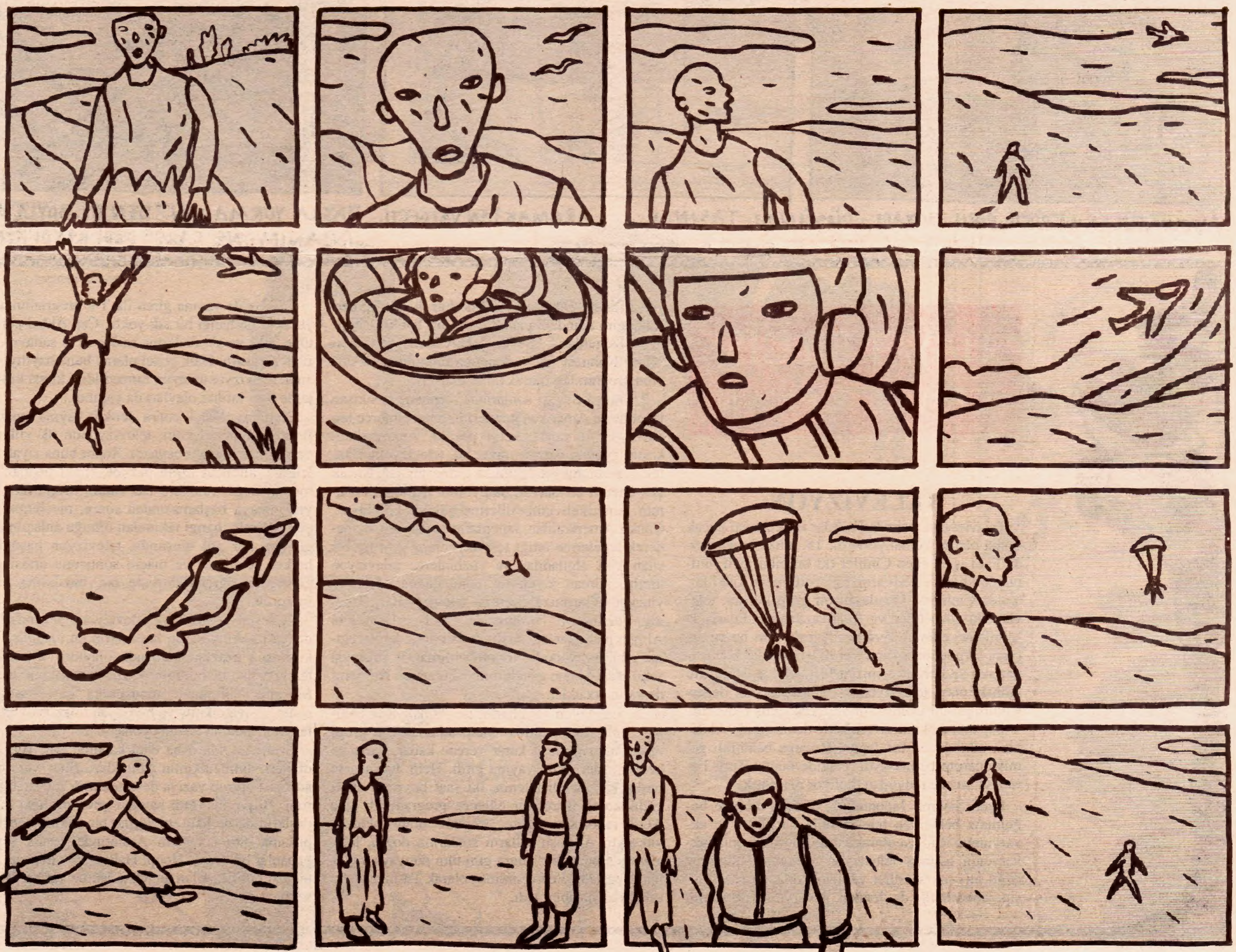

EGE BİRACILIK VE MALT SANAYİİ

biriktirdiğim son parayı da kuruşu kuruşuna kiraya yatırdım. en azından 8 ay evsahipsiz çiçekler gibi rahattım. Yemem içmem gereksizdi. Zaten hayli bollucaydım... eşyasız insansız cıscıbıldak evimde bir yatak bir yorgan bir de top'um mevcuttu... Sıkıldım mı çükümle oynuyordum.

bunca ibnelik üstüste gelemezdi... kesin deneniyordum... Mutlak sınanıyordum... Öyle saçma sapan acılar yazıyor ve öyle kurgusu bazuka hüzünler tadıyordum ki bu dönemi atlattıktan sonra kesin, ya hazreti isa olacaktım ya da ebemin damı...

üç haftadır dışarı çıkmıyordum... habire bira içiyor, habire bira işiyor, habire biraz üşüyordum... birgün zart diye Derya geldi salona dizdiğim bira şişelerini toparlayıp poşetleyip, bakkala ticaretlendirdik... (tam 58 şişeydi...)

sonra Cennet Bahçesine gittik bira ve çay içtik... Cennet Bahçesi'nin tuvalete bakan cüce çocuğu "skiim böyle cenneti... zıçıp bırakıyorlar"dedi... İşte bu dedim. Şu dönem yaşadıklarımın konu başlığı, bu: "skiim böyle cenneti... zıçıp bırakıyorlar..."

sonra bir 3 hafta daha dışarı çıkmadım... kapıcı içerde biri var mı diye gelip gelip kapımda işaret ossurukları atıyordu. kapının altından apartman masraf makbuzları iteliyor, fakat ben iplemiyordum...

sonra birgün kapı çaldı. baktım osturuk yok, yumuşak kokuyor. zart açtım... bir kız herhangi bir kız kadar güzel... elinde avucunda tencere ve tavalar numunelik, öyle duralıyor... bir süre bakıştık... "ben pazarlamacıyım..." dedi. "ne güzel" dedim "ben daha ne olduğumu bilmiyorum... insanın kendini bilmesi ve adlandırması enteresan birşey olsa heralde" dedim... Yüzüme baktı... gözleri herhangi bir kızın gözleri kadar güzeldi... sustu... "bu ilk günüm..." dedi... ben "ben, daha tecrübeliyim" dedim. geçen sene 26'cı 365 günümü yaşadım"... herhangi bir kızın şaşırması kadar şaşırdı... tam, ümit yok ben zikter olup gideyim bari" diye düşündüğü sırada, içimden jülyetini kaybetmiş romeo'lu sesler yükseldi...

-bana tencerelerden bahsetsene... bana tavaları anlatır mısın n'olur.

herhangi bir kızın sinirlerinin bozulmasından daha çok sinirleri bozuldu... bir gülmeye başladı ki birden kendimi iyi hissettim... parasız, pulsuz, dilekçe...

ona kötü geçen çocukluğumu. mercidabık savaşını ve almanların polonya'ya saldırısını anlattım... herhangi bir kızın beni dinlemesi gibi dinledi. ona mına kodumun bu yuvarlakta 25 yıldır varolduğumu ve halen kendime gelemediğimi söyledim. herhangi bir kızın annelik güdüleri ile güdüledi beni.

(hayır yatmadık...) bir hafta boyunca besledi beni... yumurta ve domates aldı. teflon tavasında menemen yaptı... herhangi bir kızın menemen yapması gibi güzeldi... (hayır sonra da yatmadık...) hayır hiç yatmadık... herhangi bir kızın yatmayışı kadar güzeldi yatmayışı... yani sonraya kadar...

Sonra birgün bir adam vurdu kapıyı. açtım. dedi: elektriğinizi kesicem, dedi. dedim: elektriğimi kesesin diye mi elektriği icad etti Tomas Edison... dedi: ben anlamam dedi. dedim: sen de emir kılısın, kes bakalım toması. ben de artık ölürüm. ruhum zaten karanlık... göteborg"

dedim: heralde ölüyorum... zamanım buraya kadar... (hani dostlarınız vardır... tüm mutluluklarını kendilerini iyi hissetmelerini, sizin mutsuzluklarınız ve kendinizi kötü hissetmeleriniz üzerine kurmuştur ya... işte öyle dostluklarım bile yoktu. fişimi kesmiştim dünyadan ve ölmeyi bekliyordum... fakat ölme gelmiyordu. yahut geli geli yordu da kapıcı komuyoru yukarı. yabancı diye.

birgün o tencereci kız yine geldi. herhangi bir kızın gelişi gibi güzeldi. "içeri gir otur" dedim. "bana ses, bana seda... "kekre lezzetler kükre"... dedi: beni kovdular... şimdi ben de parasızım..." herhangi bir kız kadar parasızdı. (sabah uyandığımda onun olmuştum...) o ise herhangi bir kız kadar benim olmuştu. sonra, sonra, hiç gelmedi... ben de hiç dışarı çıkmadım... (ömrüm örümceklendi)

birgün bir kadın geldi. birlikte bir çocuk yaptığımızı ve o çocuğun çok güzel olduğunu ve boş boş ona, yüzüne değil de aşağıya doğru bakarsam o çocuğu görebileceğimi söyledi. baktım, fırlama, fırlama gibi gülüyordu.

kendimi kendimden kısıp, geri kalan kendimi o çocuğa ekledim...

HB

"TÜRKİYE'NİN TEK TARAMA UCU KULLANMAYAN ÇİZERİ"

TAN CEMAL GENÇ

HB'cilere soruyorum: Aşk var mıdır? Aşkın kökeni yalnızlık mıdır? Aşk yalnızlıktan kaynaklanıyorsa, niçin birbirimizi aldatıyoruz?
Bayalı Küp-Niğde

İnsanların tek ortak yönleri var. Bir tane ortak peçekleri var. O da ölüm.
Ahmet S.-İst.

ODTÜ'lü S.
Umarım bu yazımı okursun. Umarım buraya yazmakla, sana aşık olduğumu anlamışsındır. Allah belanı....
Yavuz-Ankara

Sevgili HB'ciler!.. Mektuplarınızı kısa ve öz yazın. Beni de böyle elle yormayın. Adres: Dün dergisi eliyle HB. Klodfarer Cad. Dostluk Yurdu Sok. No.10/5 34410 Çemberlitaş İstanbul

Kurdish Deli News

HUTBE TÜRKÇE OKUNUR!

Şehirdeki mahallemizde elektrik yoktu. Belediyeye başvurdular kaç kez, **"direk bulun, size elektrik getirelim"** dediler. Mahalleli kendi arasında para toplayacak, kavak ağaçlarına sahip bir zengine gidilecek, birkaç kavak satın alınacak, kesilip, budandıktan sonra direk yapılacak, teller bağlanacak ve mahallemize elektrik gelecek. Biz okullular uzun süre elektrik umuduyla oturduk, solgun lamba ışıkları altında. Elektrik gelirse eğer, aydınlıkta ders çalışabilecektik artık.

Ancak gelin görün ki, bekleyişimiz uzun sürmedi, umutlar çabuk söndü. Mahalleli kendi arasında toplanarak, elektrikten önce, mahalleye bir cami yapılmasına karar vermişti. Önce dini vecibeleri yerine getirecek bir mekan gerekiyordu. Herkesin evi vardı. Allah'a şükür, ancak mahallede **"Allah'ın bir evi"** yoktu.

Paralar toplandı, bütün mahalle sakinleri gönüllü amele olarak çalışmaya başladı. Kısa sürede mahallenin en görkemli evi **"Allah'ın evi"** oldu. Camiye bir de imam gerekiyordu; Valiliğe, Müftülüğe başvuruldu. Ancak yanıt olumsuzdu. Imam kadrosu yoktu. Olsun umutsuzluğa kapılmaya gerek yoktu, bunun da kolayı vardı. Mahalleli kendi imamını da kendi bulacaktı. Allah'tan mahallelinin hemen hemen yarısı imam, bir tanesine görev verdiler. Daha önce köyde imamlık yapan Ali, mahellemizin camisine imam olarak atandı. Maaşını da mahalle sakinleri ödeyecekti şimdilik, ta ki kadrosu gelinceye dek.

Ve fakat bir aksilik vardı şimdiye kadar düzenli giden bütün işlerin içinde. **Mela Ali,** tek kelime Türkçe bilmiyordu. Derin hocaydı **Mela Ali...** Fıkıh biliyordu, şeriat hukukuna vakıftı, bütün hutbeler ezberindeydi, medrese tahsilini Cizre medresesinde yapmıştı... Fakat Türkçe öğrenmeyi ihmal etmişti.

Öte yanda bir de mevzuat vardı; hutbe Türkçe okunur!

Önceleri **Mela Ali** çok zorlandı. Bir iki kez, gizli gizli hutbeleri Kürtçe okudu. Ancak ispiyoncusu, ihbarcısı, muhbiri vardı sağda solda, alimallah biri gammazlarsa Ali'yi, sürüm sürüm süründürürlerdi; en önemlisi imamlığı elinden giderdi.

Mela Ali derin imam ya, Türkçe bilmediğini de kimseye söylemiyor. Bilgisinden şüphe edilmemeli... Ne de olsa koskoca bir mahallenin imamı, cemaatin önderi... Öte yandan da içi içini yiyor. Hem Türkçe bilmediği ortaya çıkacak, mahalleye rezil olacak, hem de Allah korusun biri ihbar ederse kodesi boylayacaktı. Bu işe en kısa zamanda bir çare bulmalı.

Sırrını günün birinde bana açıkladı. Henüz ilkokuldayım, ancak Türkçe her metni çözecek kadar Türkçe bilgim var. Bundan böyle her Perşembe günü okul çıkışında Mela Ali'nin evine gideceğim. Yapacak çok iş vardı.

Mela Ali, muşamba kaplı, kenarları mumyalanmış, el yazması, Cizre medresesindeki hocasından aldığı hutbe kitabını çıkardı dolaptan, ince ince okumaya başladı. Henüz rolümü bilmiyorum. Kürtçe yazılmış el yazması kitaptan bir bölüm okudu.

Bundan böyle **Mela Ali,** Kürtçe kitaptan okuyacak, ben de harfi harfine Türkçe'ye çevirecektim. Buraya kadar işler yolunda gitmiş birkaç hutbeyi Türkçe'ye çevirmiştim. Ancak bir sorun vardı. **Mela Ali** Türkçe yazmayı bilmediği gibi, Türkçe okumayı da bilmiyordu.

Uzun uzun düşündü. Her işin bir kolayı vardı. Yarınki Cuma namazında beni müezzinliğe atadığını açıklayacaktı. Cemaate **Mela Ali** namaz kıldıracak, yasa gereği Türkçe okunması gereken hutbeyi de ben okuyacaktım.

Ilk ve son hutbemi dokuz yaşımdayken okudum!

Muhsin Kızılkaya

Benlik Sorgulamaları

Bitti...

REHABİLİTASYON KÖŞESİ

Merhaba!

Ben DELİ okuyan bir Psikoloğum. (Her ne kadar biz -deli- kelimesini kullanmasakta)

Ancak, biliyormusunuz Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Bölümünde yatan hastalar da DELİ okuyorlar. Derginiz normallerle (normal oldukları varsayılanlar) akıl hastalarının (anormal oldukları varsayılanlar) ortak bir yönlerini oluşturuyor.

Psk. Nihat Şengül

Not: Kem-Ken, psikolojik kompleksleri ne zaman yazacaksın?

Sevgili Deli Okurları!

Nazlı Eray'ın yazılarını okurmusunuz bilmem. Nazlı Hanım yazı ve öykülerinde düşsel bir anlatım kurar. Farklı kişileri buluşturur. Bir kitabı var 'Kız Öpme Kuyruğu' bunu değiştirsek. Örneğin 'Vatandaşı Öpme Kuyruğu" diye. Bakalım kuyrukta kimler var?

- İşçi, emekçi, sendika sözcüklerinden tırsan, 'enflasyon düşerse iyi olmaz Enflasyonu evlatlık aldık. Fazla ücret isterseniz fıtık oluruz' diyen, sendika fobili iş adamlarımız. (İş kadınlarımız değil, Manukyan Vergisini veriyor. Bir oda başkanı sanayicilerden vergi alınmasın diyor. Zaten çerez parası vergi -Annen güzel mi desek ne!..)

- Çocuklarını kolejlerde okutup İ.H.L.ri savunanlar Kutsal bekaret raporu avcıları iktidar partisine destek verip köşe olan tutucu gazeteler, o biçim gazeteler. Güzedi yazarları...

- Gümrük fobili politikacılarımız. Seçimlerde sözler verip, iş adamlarına nişanlananlar. Aman halk duymasıncı prens ve prensesler.

-Haftada 90 dakika mesai ile halkı uyutan futbol. Aldıkları milyarları şarkıcılarla, mankenlerle iç eden futbolcular.

-Gençliği doğrayıp, biçen Dünyanın en özerk üniversiteleri (Niye kahkaha efekti koydunuz abi ya)

- Çevir kazı yanmasın diyen TV. kanalları. Medya devleri.

- Baba parasıyla gününü gün eden fırlamalar. Yoksul kızları düşürenler, satanlar. Utanmazlar.

- Gençlere baskı yapanlar, yasak koyanlar. Fırsat tanımayanlar. Bekaret avcısı, beyinsiz beyinler. Namus ağaları. Akıl, mantık yoksunları.

- SUAVİ: Kız Banu, bunca öpmenin arasında seni öpsem ne olur?..

BANU: Annem kör nişancıdır canım. Elinde terlik pencereden bize bakıyor. Terlikte öpebilir seni.

Sevgilerle!..

SUAVİ ÖZYİĞİT
BANU ÇİTLENBİK

(ŞİİR CUMHURİYETİ HAKKINDA)

- Sunay Akın ve bir grup şair Kız Kulesini şiir cumhuriyeti ilan etmişler. Efendim burada özgürlük varmış, ama yalnızca buraya 'bu ülkede kaç metrekareye şair düşmelidir diyenler giremezmiş. Bu kamikazeler diktatörlük kurabilirmiş. Ayrıca beyinleri sığmış.

- Sunay Akın'ın Milliyet Genç Şairleri Antolojisi 1'de, benimde 2'de çıktı. Yani başlangıç noktamız aynı. Benim ne kitabım var ne dergilerde pek çok şiirim çıktı. Ama benim gibi pek çok isimsiz şair var. Ama Sunay Akın hiç kusura bakmasın tüm şairler adına karar veremez. Kız Kulesi'ni falan başkent kabul etmiyoruz. Biz kayık sefası yapıp,reklam ajanslarında çalışan,

cafelerde, barlarda sanat yapan insanlardan değiliz. Anadolu'nun her metrekaresinde nice şair var. Nice Şarin izi. Her insan biraz şairdir.

- Sunay Akın ve arkadaşları beni ve benim gibi düşünenleri isterlerse şiir cumhuriyetinin vatandaşlığından çıkarabilir. Şiirin ülkesi yoktur çünkü. Alttaki şiirimi Sunay Akın'a ithaf ediyorum, Sevgilerimle!..

DUYDUMKİ
Duydum ki Cumhuriyet kurmuşsunuz.
Sandık var mı seçim var mı?
Vaat var mı, yada vaadi unutmak
Yoksa adımı Cumhuriyet olacak?
Kısa çöp uzun çöpten hakkını alamıyacak.

Oysa sınırsızdır şiir ve imge.
Şiirin sınırı, mayın tarlası yoktur.
Şiir yaşamın ta kendisidir çünkü
Ve her insan biraz şairdir.
Bunca yıkım arasında
O yüzdendir hala, bir tutam umut
Şair Yazar İbrahim Ormancı

Bornova/İZMİR

-ÖLÜM SAÇAN ALTIN-

Tabiatı, bir bitimsiz nimetler yuvası olarak tanımlıyabiliriz. Fakat bu bitimsizlik, egoist insanların kendi çıkarları için her an yok olmakla karşı karşıyadır. Bizler, BERGAMA ÇEVRE KÜLTÜR ve SANAT DERNEĞİ olarak doğanın yok edilmesi ve insanların öldürülmesine sonuna kadar karşıyız ve direneceğiz.

Bilindiği gibi Bergamaya 10 km. uzaklıkta bulunan Ovacık Köyü yakınlarında altın rezervi bulunmuştur. Avustralya, Kanada ve Türkiye ortaklığında "Eurogold Madencilik A.Ş." bölgede arama ruhsatı almıştır. Yapılan araştırmalar sonucunda 1 ton kayada 23,8 - 39,6 gr. altın olduğu tespit edilmiştir. Şirket yetkililerinin basına yaptığı açıklamalarda altının, siyanür kullanılarak çıkarılacağı söylenmiştir. Bu durum korkunç tehlike içeren bir durumdur. Amerika Birleşik Devletlerinde bu tür kazıların tehlike derecesinin yüksek olduğu anlaşılmış ve en çağdaş yöntemle bile, siyanürle altın çıkarılması yasaklanmıştır.

Altın rezervlerinin bulunduğu bölge ağaçlar ve mesire yerleriyle kaplı olup, Bergama ve çevre köylerin içme suyu pompalarına çok yakın bir mesafededir. Bu bölge tamamiyle siyanür tehlikesiyle karşı karşıyadır. Siyanürün bu bölgede kullanılması ağaçlarımızın yok olmasına ve sularımızın zehirlenmesine neden olacaktır.

Siyanürün, çevreye olan zararı nasıl önlenecektir? Acaba bir zehirlenme halinde ne gibi tedbirler alınacaktır? Bu konuda yetkililer depolanan heratık için Eurogold Madencilik A.Ş.'den m^3/gün başına teminat istemektedir. Alınan teminat ölen insanlarımızı hayata döndürebilecekmidir? Teminat alındığı zaman sorunlar bitecek midir?

Bergama Çevre, Kültür ve Sanat Derneği olarak bu soruları soruyor ve "İNSAN VE DOĞANIN KATLEDİLMESİNE HAYIR" diyoruz.

BERGAMA ÇEVRE, KÜLTÜR VE SANAT DERNEĞİ (ÇEV-DER)

Sinapsis Tanıtım 243 39 91 - 243 31 36

MESLEK EDİNDİRME EĞİTİM SEMİNERLERİ

Seri 91/3
"PROFESYONEL REKLAMCILIK" EĞİTİM SEMİNERİ
Başlama Tarihi 20.06.1992

Seri 89/1
"EMLAK PAZARLAMA UZMANI" YETİŞTİRME SEMİNERİ
Başlama Tarihi 20.06.1992

Seri 91/4
"BARMEN BARMAID" YETİŞTİRME SEMİNERİ
Başlama Tarihi 20.06.1992

Seri 92/6
"HALKLA İLİŞKİLER UZMANI" YETİŞTİRME SEMİNERİ
Başlama Tarihi 27.06.1992

Başarılı öğrencilere iş imkanı sağlanacaktır

Profesyonellerin Yönlendiriciliğinde Yapılan Bu Seminere Katılın. Gelir Düzeyi Yüksek, Seçkin ve Zevkli Meslek Sahibi Olun. Randevu için Telefon /Fax 254 26 64 - 253 68 14 - 254 27 95 - 256 11 51

TURYAP İZMİT EĞİTİM MERKEZİ

Mustafa Durna
KENDİNE İYİ BAK
Parantez Yayınları

Tekzip: Matbaada çalışan işçilerin halimize gülmeleri sonucu piyasaya çıkması biraz gecikti.

Muhsin Kızılkaya
Ben Hâlâ Annemin Dilini Kullanamıyorum

Parantez Yayınları hiçbir fedakarlıktan kaçınmadı, Yüzlerce figuran kullanıldı, sayfalarca kağıt harcandı, 248 paket sigara tüketildi, Çaykur'un bütçesi anında iki katına çıktı, Tan Cemal meme kanseri, Cemil Cahit prostat oldu. Tedavi giderleri, kitap gelirinden karşılanacak. Gerisi sizlere kalmış.Israr edin.

DELİ
12 Haziran 1992
Parantez Gazetecilik ve Yayıncılık Ltd. Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Kenan Ergen ■ **Yazıişleri Md.:** Tan Cemal Genç ■ **Kim Ne Okuyor?** Alen: (İncil), Andaç: (Mutluluk Yolu-B.Russel), Can Barslan: (Trafik Levhaları), Cezmi Ersöz: (Dünya Türkiyenin Neresinde, Murat Belge) Erden: AHU "Kitap gibi karıydı valla", Gani Müjde (Peynir Gemisi,T.ö.rkiye), Hakan: (Fırıncının Kızı), Met-Üst: (Okur Mektupları), Sencer: Kitap okurken uyuyor, Cemil Cahit: (Yellow Pages-Sabah), KemKen: (Okuma yazma bilmiyor), Ender: (Tembellik hakkı-Paul Lafforque), Derya: (Aşk mektupları), Seyran: Penthouse, Memed:Mesnevi (Mevlana), Tan Cemal: Canımıza okuyor, Tuncer Erdem: Quantum Fiziği, Selçuk Erdem: Günlerin Köpüğü (Boris Vian), Tahsin Atasoy: Nasıl zengin oldum, Vedat Savur: Kör, Eren: Yabancı (Albert Camus) Hulki Aktunç: Kemalettin Tuğcu kitapları Sahir: Okumuyor, sadece resimlerine bakıyor, Semra Can: Türk Yemekleri (L. Cılızoğlu), Muhsin Kızılkaya: Alaska Conan ■ **Ofset Hazırlık:** Ağaçkakan Ltd. ■ **Baskı:** Ge-Pa Basım Sanayii ve Tic. A.Ş.-İstanbul ■ **Dağıtım:** Gameda Ltd.Şti. ■ **Yazışma Adresi:** Klodfarer Cad. Dostluk Yurdu Sok. Hacıbey Apt. No: 10/5 34410 Cemberlitaş -İstanbul ■ **Tel:** 516 82 84 - 516 26 63 ■ **Fax:** 516 23 62

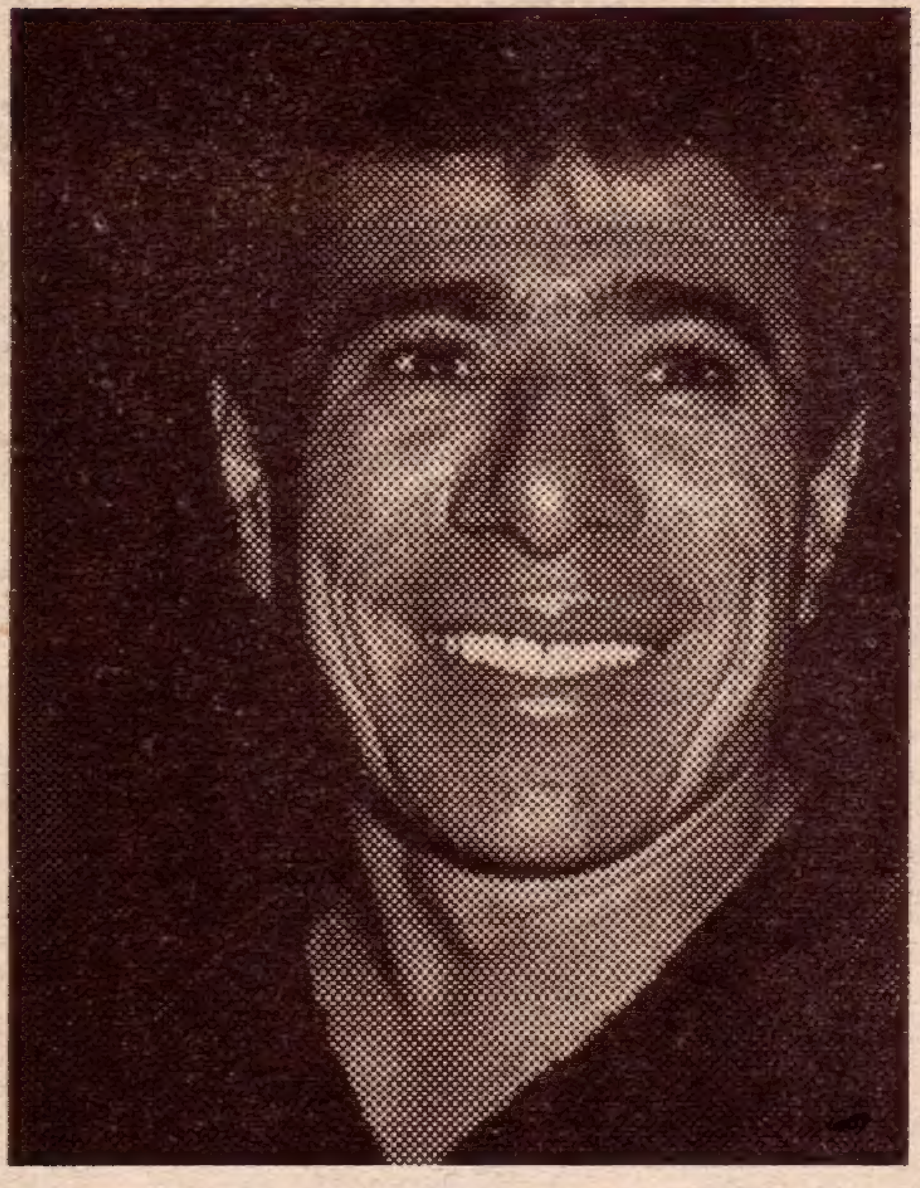

CENK KORAY
900 900 711
Cenk Koray bu, başkasına benzemez!
Her gün yenileniyor...

İLYAS SALMAN
900 900 561
Alo gurban?
Sen misiniz beni arayan?

VİTAMİN
900 900 696
"Ah aman hocam, telefona çıkacam!"

24 SAAT ARAYABİLİRSİNİZ
ALO BİLGİ

Alooo Ciddiyet İsteriz!!!

Türkiye'nin her yerinden servislerimizin 1 dakikası 5833 TL. dır. Ortalama servis süresi 3-4 dakikadır. Alo Bilgi P.K. 16 Tarabya/İst.

ALO BİLGİ

Her hafta yenilenen programlarla hizmetinizdeyiz

KERİM
SENCER
BURADA BULUŞMAMIZIN SEBEBİ DE BU DANSÖZ KIZIMIZ!..
BİZİM İSPİYONCUDAN ÖĞRENDİĞİME GÖRE BİR ARA ÖLDÜRÜLEN KIZLA BERABER ÇALIŞMIŞLAR.
5. FASIL
DUR! KÖPEK
BURADA BULUNMANIZ BENİM İÇİN BÜYÜK ŞANS
ŞANS DEĞİL SİZİ TAKİP EDİYORDUM...
SREEEK
ÇABUK ATEŞ ET..
ARKAMA GEÇ.
PAT PAT
AHHHHH...
YARALANDIM.. GİDELİM.. DAHA SONRA HALLEDERİZ..
BİR DAHA SEFERE BU KADAR UCUZ KURTULAMAZSINIZ...
SREEEEK

SÜRECEK